

DE BALLOTTERING

Strijdblad voor de Kiezing van den Werkrechtersraad

Doet Zondag allen uwen plicht en de overwinning is verzekerd
In massa gestemd onder **KOEKENAAS!**

Ten zege! Ten zege!

Nog drie dagen, vrienden, en dan moet ge voor de tweede maal in het vuur!

Moedig in 't gelid en ten strijd, mannen.

Den 28 Maart hebt gij getoond, dat wanneer de gentsche socialistischen strijden, zij overwinnen moeten.

Wij hadden 14 dagen geleden onze zegepraal voorspeld, wij hebben hem gehad. Nu weer zeggen wij U: mannen stout en fier op en zondag avond, vieren wij de schoonste davering, die de dompers ooit in hunne verradersloopbaan tegen gekomen zijn.

De gentsche socialistischen hebben getoond wat zij kunnen als zij willen.

Sedert maanden en maanden werden zij geprikt, geplaagd, lastig gevallen door eenige dozijnen insecten, gelijk die vuile vliegen die het wagen de sterkste dieren, te gaan hinderen met hunne venijnige steken.

Dit alles duurt zoolang tot wanneer het beest met der staart kwispelt om geheel den zwerm terug te jagen naar de water-closets en lavatorys waar zij in hun natuurlijk element zijn.

Het is voldoende dat de socialistische partij hare vlag breed ontpleoide, stout met hare beginselen voor den dag trad, om de lasterbende beschaamd achteruit te drijven in het diepste harer krochten, waar zij samenzwert tegen de werkende klasse.

Wij hebben daar overigens nooit aan getwijfeld.

Het doel dat wij ons voorstellen is edel, beschavend, reddend.

Wij willen de armoede uitroeien, de bron van alle kwaad, de moeder der misdaad, der onwetendheid der ontucht, der dronkenschap, der verbeesting onder al hare vormen.

Wij willen de vleugels knippen der grenzelooze fortuinen die van hun bezitters wezens maken vol van trots, vooroordeelen, gemakzucht en dierlijk genot.

Wij willen arbeid voor iedereen, geen recht op een anders kosten te leven aan wie ook. En eens het stoffelijk bestaan der menschheid ge-waarborgd, dan hopen wij in hare eindelooze zedelijke verfijning en ontwikkeling.

De mensch matig werkend, ontdaan van de ikzucht om fortuin te vergaren of den droevigen prikkel der noodwendigheid om een kroete brood te veroveren, zal eens zijne maag bevredigd, zijne aandacht schenke aan de ontwikkeling van zijn hart en zijne hersens.

En zelfs indien wij ons bedrogen in ons ideaal!

Indien onze wenschen eene vrome begeerte moesten blijven, verdienden wij dan al den laster, den smaad, de vervolging, waarvan wij het voorwerp zijn geweest?

Heeft men van dokter Koch gezegd, dat hij een slechterik was, omdat zijne lympe den verwachten uitslag niet heeft opgeleverd om de toring te genezen?

Is Christus min eerbiedwaardig omdat hij nutteloos zijn bloed heeft vergoten en het christendom den vrede in de wereld niet heeft kunnen herstellen?

Altijd en overal hebben wij bij onze tegenstrevers de goede inzichten weten te erkennen, en dat doen wij nog dagelijks. Wij zijn nooit met dezelfde munt betaald geworden. Hoe meer goed wij poogden te stichten, hoe meer men ons aanviel, ons lasterde en vervolgde.

Maar wat geeft dat!

Wij zijn gelijk de kleine jongens, hoe meer schoppen wij krijgen hoe groter wij worden.

Hoe meer men ons bevecht met leugens, hoe meer vertrouwen wij stellen in de kracht onzer beginselen.

Daarin schuilt onze kracht, onze hoop, dat verzekert onze toekomst.

Dat is 't geheim van onzen vooruitgang van den 28 Maart en van onze overwinning Zondag aanstaande.

Op dan, kameraden, op gezellen, gij allen die ons ideaal deelt, geloof in de toekomst der werkende klasse.

Op, met geestdrift en geloof!
Ten zege! Ten zege!

Werkers!

Vergeet niet dat de dompers eerst dan gesticht werden wanneer het werkvolk machtig werd en op het punt stond zijne rechten te veroveren.

Wat zij wilden, was die opko-

mende en snel klimmende macht breken.

Aan hen die
tegen ons stemden!
Medewerklieden!

Zondag laatsleden hebben wij slag geleverd; de werkende klasse heeft getoond wat zij wilde. Nooit was hare uitspraak zoo klaar zoo wilskrachtig als ditmaal.

Sedert verscheidene maanden werd alles beproefd om de gentsche werkersbevolking aan te zetten zich los te scheuren van de socialistische partij, hare vlag te verloochenen.

Gij weet het allen: niets is daarvoor onbeproefd gelaten.

Met eene verpletterende meerderheid heeft de werkende klasse geantwoord: « Gij hebt de partij gelasterd, hare vlag bevuild, wij blijven haar getrouw. Vooruit is goed, het socialisme is de redding, onze drapeau blijft rein en ongeschonden. »

Aan deze uitspraak, die deze is uwer klasse, moet gij U onderwerpen; zij moet U doen nadenken en U aansporen tot nader onderzoek.

Wij gaan U zeggen waarom:

Degenen die voor het socialisme stemden zijn werklieden zooals gij. Evenals gij hebben zij de spot-, schimp- en lasterschriften gelezen, waaronder men de socialistische partij trachtte te begraven. En, beter dan gij konden zij oordeelen wat er daar waar van was. Zij zijn leden van Vooruit, velen zijn bestuurders, anderen zijn bedienden. Zij kenden Ansele en Van Beveren en andere partijgenooten die men lasterde, van dichtbij. Zij waren dus beter geplaatst dan gij, om een onpartijdig oordeel te vellen over wat er geschreven, wat er gezegd werd.

De werkende klasse heeft aan onze tegenstrevers geantwoord: « Gij liegt! » Met ons zult gij moeten erkennen, dat die uitspraak onpartijdig en oprecht is.

Immers, de beschuldiging, dat Vooruit tyrannie uitoefent op de werklieden, is belachelijk.

Ziet rondom U, gij werkt met socialistischen, zij zijn meestal de meerderheid op uwe fabriek, in uwe werkhuizen. Welke dwang kan Vooruit nu meer op hen uitoefenen dan op U?

Er zijn andere vakbonden, andere samenwerkings waar zij lid kunnen van worden; zij kunnen, indien zij willen, zich onthouden van deel te maken van gelijk welke partij. In wat kan Vooruit hen dwingen anders te handelen dan zij het doen?

Kunnen wij de 7300 socialistischen, die voor ons stemden, hun werk ontnemen; kunnen wij hen werk geven, wanneer zij het verliezen?

Juist het verkeerde is waar, want wanneer zij geene socialistischen zijn zullen zij nog eerder een potje mogen breken dan anders en Vooruit kan geen werk schenken aan een werkmans op honderd.

Dat weten onze leden en dat weet gij zelven ook wel.

De socialistischen hebben dus vrij gestemd.

Eh wel, Medebroeders, tot welke opinie gij ook behoort, wij vragen U dat gij U aansluit bij de meerderheid uwer werkgezellen.

De verdeeldheid onzer klasse is het grootste wapen in de handen onzer vijanden, de ergste struikelblok onzer bevrijding.

Die verdeeldheid is nooit door iemand erger bekampt dan door ons, omdat wij overtuigd zijn dat onze strijd een strijd is van klasse tegen klasse, van armen tegen rijken.

Zoolang eene minderheid beschikt over al de middelen die de menschheid noodig heeft tot haar bestaan, zoolang zal de meerderheid onderworpen en afhankelijk blijven van de minderheid. En die slavernij zal vergrooten, Medewerklieden, naarmate de samentrekking der groote kapitalen de vorming verhaast der naamloze genootschappen en het machienwezen den handenarbeid verdringt en den broodstrijd zal komen verscherpen.

Wij beven wanneer we denken aan de toekomst, wanneer de werkers onverenigd zouden blijven. Maar wij rillen en huiveren wanneer wij bedenken, dat de werklieden verenigd zouden zijn in vijfandige groepen, die elkander zouden ondermijnen, verpletteren, om het kapitalisme triomfantelijk zijne vlag te laten planten op den stapel der slachtoffers, bezweken in dien broedermoordenden strijd.

Werkjongens zijn reeds tegen ons georganiseerd als gendarmen, soldaten, politieagenten om ons neer te schieten; als gevangbewakers voor onze kerkers; als mouchards om ons te bespieden.

Wilt gij dan eeuwig georganiseerd blijven om uwe arme klasse zedelijk te vermoorden, om haar 't geloof en den geestdrift te ontnemen die zij, te midden harer armoede, noodig heeft om haren pijnlijken strijd te voeren?

Wilt gij de werkende klasse op haren eeuwigden tocht, op haren steilen calvarieberg doen bezwijken onder haar kruis, — dit kruis van rente, kanonnen- en pieziervleesch, politieke vernedering, maatschappelijke verachting, — dat zij zweet en bloedend sedert een wien voortsleept?

Wilt gij de slaven zijn, die in den bevrijdingsoorlog van Amerika met hunne meesters tegen hunne bevrijders vochten?

Wilt gij de judassen zijn, die uwe broeders levert aan het kapitalistisch monster dat eerst ons, dan U zelven zou verslinden?

Gij kunt, gij zult dit niet willen, Medebroeders. In naam uwer moeders, die bezweken onder 't juk en in haren ouden dag misschien — ijselijk genoeg — het genadebrood der hospicie moesten eten;

In naam uwer afgesloofde voor hunnen tijd gestorven vaders;

In naam uwer zusters en broeders, die ook hun tol betaalden aan 't kapitalisme;

In naam der werklozen, die te vergeefs smeeken om arbeid, om brood voor hunne familie;

In naam van allen, die door armoede tot misdaad, tot ontucht vervielen;

In naam van alle verdrukten, van allen die door strijd, door eendracht, door eene betere maatschappelijke regeling tot vrede en welstand willen komen;

Broeders, wij bidden U, komt, komt tot ons! Hier uwe hand, aan ons uw hart, gij behoort tot de onzen; men heeft U verleid, ons uwe liefde gesto'en!

Komt, komt gij allen die tegen ons streeft, opdat wij zondag samen het feest der verloren zonen, der verdwaalde broeders vieren.

Komt! Komt! Komt!

Elke goede socialist die in de mogelijkheid gesteld is, zal Zondag morgen om 8 ure deelnemen aan den stoet.